

kiveszett tőkéket, amint Beke úr említi s hogy nála is erről van szó, ezt bizonyítja a „félméter hosszúság“. — A tőkeköz egy méter, tehát középig húzzák a pótlást, a felső rügynek szabadon hagyásával és másod esztendőben átvágással megsza-
badítják tőle az anyatőt, amelyen károsan élőködik, de viszont behozza az olyan tőke, amely csak így nevelhető és a kert szépségén esett csorbát is kiküszöböli.

Kner Izidor.

NÉPNYELV, NÉPHAGYOMÁNY.

Nyíri és rétközi nóták, III.

1. Sugár Ferke kilenc falu betyárja,
Kis pej lován félvilágot bejárta.
Nagy táborból haza csalta a szíve,
Hogy nézhessék szép babája szemébe.

Bíró uram, adja nekem a lányát,
Nem bántom már senki lovát, marháját,
Beállok egy uraságnál cselédnek,
Egy módosabb paraszttal sem eserélek.

Szól a bíró: hej, betyárok vezére,
Rögtön adlak most a pandúr kezébe,
Nem szeretem, hogyha vélem kötődnek,
Nem neveltem a lányom lóközőnek.

Sugár Ferke megfordította fokossát,
Kényes bíró léhendékjén* sebet vág.
Piros vére fölfreccsent a pallóra,
Harmadnapra tették a koporsóba.

Zúg a harang, kényes bírót temetik,
Sugár Ferkét a pandúrok kergetik.
Gojót lóttak kis pej lova lábába,
Úgy vitték be a vármegye házába.

Ástak egy sírt temetőtől messzire,
Sugár Ferkét középebe tették le,
Felhantolták esüfjára a világnak,
Rézfokosát tették mellé fejfának.

(Mondotta: Márki Antalné, 74 éves, Tisza-Bércelen.)

* A fej hátulja, a tarkó.

2. Szánt az ökör, recece, csörög-csattog a járom,
Kemény a föld a berceli határon,
Olyan kemény, a vaseke se járja,
Terem kislány, recece, minden legény számára.

Már minálunk, recece, az jött be a divatba,
Hogy nem viszik a lányokat a bálba,
Inkább viszik a esárdás menyecskéket,
Aki cigarettát vesz, recece, a legénynek.

(*Márki Antalné, 74 éves, Tisza-Bercelen.*)

3. (*Borivó nóta*):

Ennek a gazdának jó két lova van,
Jó két lova mellé rossz kocsija van,
Mégis hogyha pártnak hajesa,
Rózsabokor elakassza.
Rákiált, hogy gyü, gyü, gyü. (Ekkor isznak.)

(*Tanicsár Mihály, 25 éves, Nyírbátorban.*)

4. Kakukmadár az erdőben sziépen szól,
Búcsúzik a kék nefelejcs bokortól,
Én is, én is elbúcsúzom, itthagynom a világot,
Valahol a nagy Alföldön tánatomban beszegődöm betyárnak.

A betyárnak jaó dolga van hiába,
Zöld erdőben nefelejcs a párnája,
Kakuk madár ébresztgeti, rákiált az alvóra,
Kelj fel betyár, ne aluggyál, éjjel után egyet ütött az óra.

Hol-jártál te kakukmadár az éjjel,
Hogy a betyár ijen későn nem kél fel.
Azért alszik ojan mélyen, mert elhagyta a babája,
Angyalokról álmodozik, örökké tart az álma.

(*Barnics András, 44 éves, Nyírbátorban.*)

Közli: *Ortutay Gyula.*

Adalékok a szegedi néphithez.*

Szümölcsörü (szemölcsöröl) való.

Mikó az embör legelsőbb láti mög az újságot, nem mozdul
mög, mögmarad abba a nyomba, asztán eszt mongya:

* Egyben kiegészítése e munka adatainak: *Kálmány Lajos*: Mythologiai nyomok a magyar nép nyelvében és szokásaiban. A hold nyelv-hagyományainkban. Budapest, 1887. Akadémia.